

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy publicznego charakteru zasobów będących przedmiotem spornych środków.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja niesłusznie uznaje za zasoby publiczne zasoby użyte przez Fondo interbancario di tutela dei depositi, z pominięciem w szczególności zasad potwierdzonych przez Trybunał w wyrokach z dnia 15 lipca 2004 r., C-354/02, Pearle i in. oraz z dnia 30 maja 2013 r., C-677/11, Doux Élevage.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy możliwości przypisania państwu spornych środków.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja niesłusznie uznaje, że sporne środki mogą zostać przypisane państwu, z pominięciem faktu, że wynikają one z decyzji organizmu prawa prywatnego, jakim jest Fondo interbancario di tutela dei depositi, i że żaden organ władzy publicznej nie wywierał bezprawnego wpływu ani nacisku, aby doprowadzić do takiej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy przyznania selektywnej korzyści. Błędne zastosowanie kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja niesłusznie nie uwzględniła okoliczności, iż sporne środki były również zgodne z tak zwanym kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, ponieważ zostały uznane przez Fondo interbancario di tutela dei depositi za ekonomicznie korzystne w porównaniu z alternatywnym scenariuszem, który byłby wynikiem upadłości likwidacyjnej Banca Tercas.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy oceny zgodności domniemanej pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym.
 - Wreszcie, skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja niesłusznie uznała sporne środki za niezgodne z rynkiem wewnętrznym, nawet gdyby powinny one zostać zakwalifikowane jako pomoc państwa.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2016 r. – Klausner Holz Niedersachsen/Komisja

(Sprawa T-101/16)

(2016/C 145/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Reich, C. Hipp i T. Ilgner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwana naruszyła art. 108 TFUE w związku z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ zaniechała wydania zgodnie z art. 4 wspomnianego rozporządzenia decyzji o zakończeniu postępowań w sprawie badania wstępnego SA.37113 i SA.375009 przewidzianej w wymienionych przepisach w odpowiedzi na pismo skarżącej z dnia 13 listopada 2015 r.;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania, nawet gdyby skarga stała się bezprzedmiotowa wskutek przyjęcia środka przez Komisję Europejską w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden jedyny zarzut, w którym twierdzi, że Komisja nie wydała decyzji kończącej postępowanie w sprawie badania wstępnego zgodnie z art. 4 ust. 2–4 rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽¹⁾ w odpowiednim terminie, mimo że została ona wezwana do działania zgodnie z art. 265 akapit drugi TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248, s. 9).